

BŁĄKANIE (2) *sb n*

N sg błąkani(e) (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Błądzenie, wędrowanie, wałęsanie się, tułanie się; vagatio Mqcz, Cn; error Mqcz; evagatio Cn (2) : Plánetá/ Błákáyaca íe gwiazdá pláññ enim error, Błákánie Mqcz 302d; Vagatio, Tułánie/ Błákánie/ łázekánie/ etc. Mqcz 473c.

Synonimy: bieganie, błqd, błqdzenie, łazekanie, tułanie.

Cf **BŁĄKAĆ SIĘ**

ZZie